

Vergadering in „Artis” te Amsterdam op 22 December 1946

Aanwezig van het Bestuur de heeren: P. A. Hens, Dr C. Eijkman, J. G. van Marle, Dr C. G. B. ten Kate, Dr W. H. van Dobben, Tsj. Gs. de Vries en Jhr Dr Ir F. C. van Heurn; voorts de leden: O. Briedé, H. W. Pel, E. Evers, Dr J. R. H. Schaank, M. H. Kleyn, Drs. L. de Heer, J. Lieste, G. Bos, J. Broerse, A. J. de Lorm, G. A. L. Bisseling, Dr G. C. A. Junge, Dr H. N. Kluyver, W. Ph. J. Hellebrekers, M. J. Tekke, L. Coomans de Ruiter, L. Kleyn, Dr A. A. J. H. Marres, J. N. van den Brink, J. A. Sillem, Jb. van de Peppel, A. H. W. van Blijenburgh, C. van der Schans, M. Dijkstra, Dr H. W. van Rhijn, J. F. M. van Malssen, K. Waldeck en J. E. Sluiters. In totaal dus 35 leden.

De Voorzitter opent om half twee de vergadering en heet alle aanwezigen welkom. De Secretaris leest de notulen en het jaarverslag over 1946, welke beide worden goedgekeurd, behoudens een paar kleine opmerkingen op de notulen, die daarnaar gewijzigd worden.

De Penningmeester brengt verslag uit over het bijna afgelopen jaar. Het sluit met een voordeelig saldo van f 82,27.

Thans is aan de orde het voorstel van het Bestuur tot opheffing der Club per 1 Januari 1947, teneinde een fusie aan te gaan met de N.O.V. om te komen tot oprichting van een Ned. Ornith. Unie, waarvan alle leden de concept-statuten kregen toegestuurd.

In de vorige vergadering werd reeds uitvoerig het voor en tegen besproken, waarna het Bestuur de indruk kreeg, dat de Club rijp geacht kon worden de groote stap te ondernemen.

De Voorzitter bepleitte nog eens extra de wenschelijkheid van een vriendschappelijk samengaan, waarna de heer M. H. Kleyn het woord vroeg om zijn standpunt en dat van vele anderen uiteen te zetten. Hij sprak ongeveer als volgt: Mijnheer de Voorzitter.

Gedurende den vrij langen tijd, dat ik lid ben van de Club van Nederlandsche Vogelkundigen was ik telkens weer verheugd, als ik eene uitnoodiging ontving voor een vergadering of excursie; ik dacht dan aan hetgeen ik zou te hooren krijgen omtrent waarnemingen en ervaringen onzer Clubleden op vogelkundig terrein en kreeg reeds daardoor een verwachting van iets prettigs dat komen zou. Met de laatst ontvangen convocatie was dit voor het eerst niet het geval; ik was niet verheugd naar hier te moeten komen in de gedachte, dat dit wel eens de laatste keer zou kunnen zijn.

Er is gezegd: „Er moet meer samenwerking komen met de N.O.V.” en nu zou dit opeens niet anders mogelijk zijn dan door onze Club te ontbinden en nog wel met zeer grooten spoed. Ik vind dit een noodlottig voorstel en allerminst in den geest van den Oprichter onzer Club.

Maar op dit oogenblik wil ik niet berusten en U zeggen, dat ik tegen het voorstel van ons Bestuur ben en dit beslist afkeur.

Ik heb mij afgevraagd: Is dit nu de eenige manier om te komen tot meer samenwerking met de N.O.V.; waarom zouden we niet op andere wijze kunnen samenwerken, dan door feitelijk geheel in de N.O.V. op te gaan; wil men één Orgaan voor beide Instellingen, er is, dunkt mij, niets tegen. Wil men af en toe eene gezamenlijke vergadering, er zal bij onze Club daartegen geen bezwaar kunnen bestaan.

Het vormen van studiekringen zal zeker nuttig zijn en voor de ornithologische wetenschap van belang; echter ben ik van meening, dat daarvoor onze Club niet behoeft te worden ontbonden.

Leden van beide Instellingen, die zich daarvoor interesseeren, zullen gezamenlijk een programma of werkwijze tot dat doel kunnen opstellen en uitvoeren.

M.i. zou er alleen dan aanleiding kunnen zijn om onze Club op te heffen, als bv. het leden-aantal¹aanmerkelijk zou terugloopen, indien er finantieele- of onderlinge moeilijkheden zouden zijn of dat onze Club geen voldoende aantal op vogelkundig gebied bekwame leden zou hebben en ook in de veronderstelling, dat de Club in ons land overbodig zou zijn e.d.

Nu vraag ik U, Mijnheer de Voorzitter, is onze Club dan op sterven na dood? Integendeel, zij is springlevend, haar ledental gaat vooruit. Is hare finantieele toestand slecht? Ook niet. Is de verhouding tusschen het Bestuur en de Leden minder goed? Geen sprake van; met het Bestuur, dat zoolang onveranderd bleef, zijn de leden tot op vandaag geheel tevreden. Kunnen de Leden onderling niet met elkaar opschieten? Het tegendeel is waar. Zijn onze leden onvoldoende geschoold in de ornithologie of is onze Club in ons land te veel? De beide laatste vragen behoef ik niet te beantwoorden, getuige de belangwekkende artikelen en mededeelingen in ons Orgaan.

Waartoe dan dit voorstel? Ik zie er geen enkele aanleiding toe.

Door de Leden is de wensch daartoe toch zeker niet uitgesproken!

Ik heb niets tegen de N.O.V. Zouden sommige van onze Clubleden meenen, dat de N.O.V. hun meer biedt en zij zich bij ons niet of niet meer thuis gevoelen, niemand zal het kwalijk nemen, als zij bedanken; ieder is vrij om te doen, wat hij wil. Het lidmaatschap kan ook best samengaan; enkelen onzer zijn inderdaad lid van beide instellingen.

Maar waarom moeten zij, die aan het lidmaatschap onzer Club speciaal de voorkeur geven, gedwongen worden lid te zijn van eene Vereeniging, waartoe zij vrijwillig niet zouden toetreden.

Onze Club (het woord zegt het al) is zoo geheel anders dan een Vereeniging. De Stichter heeft het goede woord gekozen en daarmee den aard juist weergegeven. Een Club heeft een meer besloten karakter, de Leden kennen elkander; in eene Vereeniging gaan de leden in de massa op, zijn veelal slechts een nummer op de ledenlijst.

Zooals de Stichter het heeft bedoeld, is het gegaan:

In onze Club is een zekere kameraadschap; er is altijd een prettige stemming, er is intimiteit, eensgezindheid en gezelligheid.

Het is bij ons niet noodig bij zijn naaste kennissen in de buurt te blijven. Waar men op een vergadering of op een gemeenschappelijk samenzijn toevallig komt te zitten, het is altijd goed, want zij, die Uwe toevallige burens zijn, zijn van dezelfde gedachten en wij allen voelen ons op zoo'n bijeenkomst als ontslagen van dagelijksche zorgen, eentonigheid en sleur. Ik mag wel zeggen, voor velen der oudere leden keert de Jeugd als het ware voor korten tijd terug.

En nu wordt van ons verlangd, dat alles vrijwillig prijs te geven en te gaan vernietigen, wat zonder twijfel velen van ons dierbaar is geworden.

Mijnheer de Voorzitter, als wij onze Club gaan ontbinden, vernietigen wij iets, dat nimmer meer zal wederkeeren; het eenige wat dan blijven zal is de herinnering aan hetgeen eens goed was.

Mijne Heeren, bedenkt dus, wat U gaat doen, wie Uwer Lid van de N.O.V. wil zijn, worde dit, maar dwingt de anderen niet tot iets, wat zij *niet* verlangen. Ik ben overtuigd van de goede trouw van het Bestuur, zoodat ik hoop dat, indien het voorstel wordt verworpen, dit voor het Bestuur geen aanleiding moge zijn om af te treden, noch voor de Leden om hun vertrouwen in het Bestuur op te zeggen.

Ik refereer mij ten slotte in alle opzichten aan de opvattingen van U, Mijnheer de Voorzitter, vervat in Uw toespraak op 23 Mei 1936 ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van onze Club.

Ik eindig met Uw toen uitgesproken wensch:

„Moge onze Club tot in de verre toekomst een Vereeniging van personen zijn, die in onderlinge samenwerking en naar beste vermogen de vogelkundige wetenschap in al hare onderdeelen zullen trachten te dienen en te bevorderen.”
Het zij zoo!

Na deze toespraak werd nog het woord gevoerd door enkele voorstanders van een fusie, o.a. de heeren ten Kate, Hens, van Marle en Kluyver, terwijl zich o.m. als tegenstanders lieten hooren de heeren de Lorm, Coomans de Ruiter en Marres.

Overgegaan wordt dan tot mondelinge stemming, waarbij een meerderheid van $\frac{2}{3}$ volgens de statuten noodzakelijk is voor ontbinding van de Club.

vóór stemden 19 leden

tegen stemden leden, n.l. Bisseling, van Blijenburgh, Coomans de Ruiter, Dijkstra, Evers, de Heer, M. H. Kleyn, L. Kleyn, Lieste, de Lorm, Marres, Pel, van Rhijn, Schaank, van der Schans en Sillem, zoodat het voorstel van het Bestuur verworpen is. *De Club blijft dus voortbestaan.*

Thans is het noodzakelijk de financiën onder oogen te zien. Door de hooge drukkosten van het orgaan zal spoedig een te kort op de rekening ontstaan, zoodat noodwendig tot contributieverhooging moet worden overgegaan. De Penningmeester stelt voor deze te brengen op f 12.50. Degenen voor wien deze verhooging een bezwaar mocht zijn, kunnen dit schriftelijk aan het Bestuur mededeelen, waardoor hun oude contributie gehandhaafd blijft. Deze restrictie geldt dan alleen voor de tegenwoordige leden. Een voorstel om staande de vergadering over te gaan tot het doen van een vrijwillige bijdrage, wordt aangenomen en brengt ruim f 1000 aan contanten op.

Tot slot is aan de orde vaststelling van plaats en datum van de volgende vergadering annex excursie. Besloten wordt op 17 Mei te Doorn of te Denekamp te vergaderen met de volgende dag een excursie naar het Leersumsche veld, resp. omgeving van Denekamp.

Voor het houden van wetenschappelijke mededeelingen was weinig tijd meer over. Nadat Dr van Rhijn nog iets over pestvogels had medegedeeld en de heer Coomans de Ruiter over vlekenteekening en pigmentatie van eieren, sloot de voorzitter de vergadering

De Secretaris, C. Eijkman.

Vergadering in hotel „Van Blanken” te Denekamp op 17 Mei 1947

Aanwezig van het Bestuur de heeren: P. A. Hens, Dr C. Eijkman, Dr C. G. B. ten Kate, Tsj. Gs. de Vries, Jhr Dr Ir F. C. van Heurn en Dr W. H. van Dobben; voorts de leden: Dr H. W. van Rhijn, J. A. Sillem, C. J. Verhey, A. B. Wigman, Jb. van de Peppel, J. Hoogland, M. Dijkstra, G. J. M. de Greef, Jhr W. C. van Heurn, A. H. W. van Blijenburgh, Dr J. R. van Blom, J. Lieste, W. F. Hofstede, W. F. Sillem, L. F. Kleyn, R. Tybout, L. J. Kleyn, J. Feiters, Ir J. Boekestein, W. Ph. J. Hellebrekers, Dr J. R. H. Schaank, L. Coomans de Ruiter, K. Waldeck, M. J. Tekke en E. Evers; als introducé de heeren: W. H. Dingeldein en P. van Noort.

Afwezig met kennisgeving de heeren Jhr. W. H. de Beaufort, J. G. van Marle en L. de Heer.